Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România si străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 28. Braşov, Mercurĭ, 7 (19) Februarie 1896.

Bulgaria şi marile puterĭ.

Braşov, 6 Februarie v.

Nu mai încape îndoială, că deodată cu convertirea prinţului Boris, Bulgaria a intrat într'o nouă fasă politică, care de-o parte deşteptă marĭ speranţe, de altă parte marĭ temerĭ.

La festivităţile din Sofia s'a făcut tot posibilul din partea prinţului Ferdinand şi a Bulgarilor pentru-ca sĕ se manifesteze bucuria şi însufleţirea, ce i-a cuprins vĕdĕnd, că Ţarul Nicolae II a primit sĕ fiă naşul prinţului moştenitor şi a dovedit printr'asta, că s'a împăcat cu Bulgarii şi că în viitor „legătura între naţiunea bulgară şi cea ruséscă va fi nedestructibilă.“

Diarul rusesc „Novoie Vremea“, vorbind de solemnitatea dela Sofia, esprimă speranţa, că cestiunea recunóscerei prinţului Ferdinand va fi curênd resolvată, lipsesce numai aderarea Angliei.

E mai mult ca probabil, că Anglia va urma esemplului celorlalte puterĭ, şi că — cum crede fóia rusésca, — nu va voi sĕ mérgă în contra sentimentelor de împăcare ale Rusiei faţă cu Bulgaria.

Ceea ce caracterisézá însĕ situaţiunea de faţă, este declararea ce-o face diarul guvernului englez „Standard“, care dice: că prinţului Ferdinand nu-i va succede nicĭ-odată de-a înjuga Bulgaria la carul împĕrăţiei rusescĭ.

In acéstă declarare e cuprinsă ameninţarea, că la cas când prinţul bulgar şi guvernul sĕu ar merge prea departe în servilismul lor faţă cu Rusia, ei ar întimpina cea mai energică resistenţă a Angliei şi a altor puterĭ semnatare.

In schimb pressa rusésca, care de altfel îşĭ impune o prudentă reservă, pune în vedere ministrului-preşedinte Stoilov şi colegilor sĕi din guvernul bulgar datoria, ce ar avé-o de-a respinge încercările de intervenţiune, ce s'ar face din partea diarelor austriace şi unguresci şi póte şi a diarelor italiane.

Este, cu tótă precauţiunea ce s'arată de-o parte şi de alta, aprópe inevitabil, ca sfera de interese a triplei alianţe şi a Angliei sĕ nu se ciocnéscă cu aceea a Rusiei şi a Franciei, ai căror representanţi au fost dilele acestea obiectul celor mai însufleţite ovaţiunĭ în Sofia.

Atêrnă déră mult dela purtarea prinţului şi a guvernului bulgar, precum şi dela dibăcia, cu care diplomaţia marilor puterĭ va sci sĕ încunjure şi sĕ delăture neînţelegerile ce s'ar ivì în viitor, ca acea ciocnire a sferelor de interese sĕ n'ajungă a ameninţa pacea.

Organul rusesc, care îşĭ ia inspiraţiunile chiar dela curtea Ţarului, „Viedomosti“ din Petersburg, dice, că în Rusia „epoca însufleţirei pentru afacerile balcanice a trecut irevocabil“ şi că „datorii mai însemnate figureză adĭ pe programul politicei din afară rusescĭ“.

Décă aşa ar fi, atuncĭ recunóscerea prinţului Ferdinand ar însemna într'adevĕr numai întărirea situaţiunei marcate prin disposiţiile tractatului dela Berlin, ér faimele ce le vedem rĕspândite de foile unguresci, ca venite din capitala României, că Sobrania bulgară a votat în secret 10 milióne pentru scopurĭ de rĕsboiŭ şi că Bulgarii, sub scutul Rusiei, ar voi sĕ facă sĕ reînvie postulatele dela San-Stefano, s'ar dovedi ca nisce născocirĭ fără de nicĭ un temeiŭ real.

CRONICA POLITICA.

— 6 (18) Februarie.

In şedinţa dela 15 c. a *camerei austriace* a fost aşternut din partea ministrului preşedinte *Badeni* proiectul privitor la **reforma electorală**. Prima cetire a proiectului se va face Joi, şi de sigur va da ansă la o lungă desbatere. Se crede, că *pentru* reformă vor fi două din trei părţĭ din întrégă cameră. Prin întroducerea reformei electorale în Austria, va suferì mai mult *stânga*, deórece, după afirmările ómenilor bine versaţi, ea va puté întruni, dintre cele 72 mandate nou create, abia 6. *Socialiştii* se crede, că vor puté câştiga în cel mai favorabil cas 18 mandate, şi *antisemiţii* 12—15. Mai bine vor reuşi *clericalii*, deórece în comunele rurale germane vor fi aleşĭ esclusiv deputaţĭ clericalĭ. — Tot în aceeaşĭ şedinţă a camerei austriace s'a primit *unanim* un proiect, înaintat de preşedinţii urmĕtórelor partide: stânga unită germană, clubul Cehilor, partida conservativă, clubul Polonilor, clubul naţionalist german şi partidul poporal catolic. In acel proiect guvernul austriac este provocat, *sĕ abdică de cu bună vreme convenţia vamală şi comercială cu Ungaria*, şi se grigéscă, ca în noua convenţiă, ce se va încheia, sĕ fiă aparate în tóte direcţiunile interesele politice şi economice ale Austriei, şi sĕ fiă delăturate relele, carĭ păna acum au avut de a-le suferi provinciile şi ţĕrile representate în Reichsrath, prin esplicarea şi aplicarea falsă a singuraticelor disposiţii stipulate în convenţiă.

*

Luptele între **Saşii tinerĭ şi bĕtrânĭ** nu numai că nu încétă, dér în timpul din urmă par a fi mai înverşunate. Se află însĕ unele vocĭ dintre dênşii, carĭ, „prevĕdĕnd“, cum dic ei, un mare pericol, ce-i ameninţă pe totĭ Saşii în urma luptelor interne, recomandă *împăcare*. Astfel „Sieb. D. Tageblatt“ din Sibiiu publică, din incidentul seratei pe care au arangiat'o într'una din sĕrile trecute Saşii „verdĭ“ din Braşov şi jur, o corespondenţă a unui Sas braşovén, în care acesta se plânge amarnic asupra neîncrederei pe care ar fi sădit'o „verdii“ în inima conaţionalilor lor. „Din anul trecut încóce“, dice corespondentul „a început din ce în ce a se lăţi cercul de agitaţiune (al „verdilor“) şi ameninţă de-a cuprinde chiar şi elemente mai moderate şi liniştite. In loc de a lupta cu tóte forţele contra şovinismului, s'a continuat lupta contra conaţionalilor proprii. Este invederat, că stările acestea vor duce la disolvarea totală a săsimei din Braşov“. In fine corespondentul afirmă, că ar esista un singur mod de mântuire pentru Saşĭ, şi adecă un *compromis*, care sĕ se încheiă între Saşiĭ tinerĭ şi bĕtrânĭ.

*

In cele din urmă s'a aflat succesorul în postul **ministrului de interne român**, care devenise vacant prin retragerea d-lui N. *Fleva*, şi era condus numai interimal de ministrul-preşedinte. D-l *Anastasie Stolojan* a fost numit ministru de interne, şi alaltăerĭ a depus jurămêntul. Se ascéptă ca d-sa sĕ facă o importantă declaraţiă, când se va presenta camerelor, în care sĕ se espună ideile ce'l vor călăuzi în conducerea departamentului sĕu, şi în reformele ce va propune.

*

Din *Sofia* se depeşéză, că alaltăerĭ s'a închis sesiunea *Sobranjei*. Cu acéstă ocasiune prinţul *Ferdinand* a cetit un **mesagiu** în care accentuă întărirea şi consolidarea stărilor interne şi înflorirea raporturilor economice. Apoi dise următórele: „Mulţămită *bunăvoinţei estraordinare a Sultanului, suveranului nostru*, acum s'a stabilit şi întărit posiţia internaţională nehotărîtă, pe care a avut'o până acum Bulgaria. Nu mai puţin avem de-a mulţumi Ţarului rusesc *Nicolae II* pentru *bunăvoinţa sa deosebită*, nutrită faţă cu Bulgaria. Prin aceea, că a primit a fi naşul prinţului moştenitor *Boris*, a renoit legăturile politice dintre Rusia şi Bulgaria, carĭ au fost întrerupte“. După vorbire, prinţul Ferdinand de repeţite-orĭ îşĭ esprimă mulţămita sa representanţilor poporului.

„Manifest“.

Sub acest titlu, tipărit cu litere marĭ, „Tribuna“ de adĭ publică în fruntea sa „manifestul“, de care acéstă foia a fost făcut amintire în două rêndurĭ.

Intr'un articul, publicat la finele lui Ianuarie st. n. 1896, „Tribuna“ ne spunea, că acest „manifest“ avea sĕ fiă cuvêntul membrilor întemniţaţĭ ai comitetului, carĭ au fost graţiaţĭ.

„Graţiarea“ — scriea „Tribuna“ — s'a făcut în mod surprindĕtor, şi după graţiare *s'au făcut paşĭ, carĭ au dat ansă la bănuelĭ*. Ce era decĭ mai firesc decât ca

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Cartofariul,

foiă comemorativă de Carol Neumann Strela.

(Urmare.)

In mai multe rêndurĭ merse Parmentier la ţĕranul cultivator de cartofĭ, şi cu cât mergea mai des cu atât interesul lui crescea.

Se întêmplă odată, că mergênd el érăşĭ la Weber, acesta îi întinse un diar frances cu un anunţ mult promiţĕtor. Era esemplarul Monitorului, în care se publicase concursul dat de Academia din Paris.

Numĕrul acesta îi căduse lui Weber în mânĭ numai înainte cu o óră. Indată ce-l ceti, îi veniră în minte cartofii. Este óre ceva mai bun şi mai potrivit pentru de-a înlocui pânea, decât cartofii? îşĭ gândea el. Lucru firesc, că Parmentier, îndată ce vĕdù concursul se gândì şi el numai decât la cartofĭ. „O binefacere cerésca pentru sĕracĭ!“ esclamă Francesul cu patos. „Şi mie, mie, mĭ-a fost dat de buna ursită de-a duce acésta ródă a pămêntului peste Rin, în patria mea, căreia îi va fi spre fericire, ér mie spre renume! Da, în curênd se va lăţi peste întréga Franciă!“

Afacerea îl privia de-ocamdată numai pe el. Ce-i păsa lui de premiul de cincĭ mii de francĭ? Pentru el era indiferent, că numĕrul diarului cu concursul era vechiŭ, şi că póte cine-va sĕ fi presentat vre-un proiect, care sĕ se fi şi primit definitiv de academicianĭ.

Dér descrierea amĕnunţită a plantei şi trimiterea scrisórei la înţelepţii Parisului 'i se părea chemicului frances prea tăndălósă. Numai mergênd în persónă şi convingându-i prin arta oratoriei mele, póte sĕ ajung la scop, — îşĭ gândea el. Domnul negustor mĕ va ajuta. Asemenea mĕ va ajuta şi acel bun ţĕran dela pórtă, căruia am a-i mulţămi cunóscerea mai de aprópe şi cultivarea acestui product.

Atât Weber cât şi ţĕranul se arătară numai decât aplecaţĭ a-i sta într'ajutor, Unul îi mai împrospĕtă în memorie cele de lipsă cu privire la cultivarea cartofilor, ér celalalt se îngrijì de-un numĕr corĕspundĕtor de unelte trebuinciόse pentru cultura lor.

Pagubă, că în acest punct isvórele istorice nu ne sunt destul de lămurite. Pe când unii susţin, că Parmentier a plecat din Francfurt numai cu trei ciubăraşe cu cartofĭ, alţii ne asigură, că ţĕranul i-ar fi încredinţat 212 mierţe vechĭ de Francfurt. Fiă însĕ cum va fi, aibă drept unii, aibă alţii, puţin ne impórtă; destul că Parmentier a ajuns în pace la Paris.

Primul sĕu pas fù spre Rue Richelieu, unde află din întêmplare adunaţĭ pe cei mai mulţĭ învĕţaţĭ academicianĭ. Ei steteau cu totul neliniştiţĭ pe perinile lor verdĭ, când acest om apărù de-odată înaintea lor. Vré el óre sĕ vorbéscă în causa premiului? Ei încheiaseră deja actele privitóre la afacerea acésta şi le şi aruncasera tóte în cămara cu vechiturĭ.

In mod escepţional 'i-se permise chemicului nostru sĕ intre în sala, unde se aflau academicianii. Era cu totul miraculos ceea ce adusese el: Nisce obiecte micĭ, rotunde, brunete, — ce puteau óre sĕ fiă acestea? Erau óre niscai mere putrede, séu vre-un fel de nucĭ de-o mărime până acum necunoscută.?

Academicianii însĕ trebuiră întâiŭ sĕ zimbiască, apoi sĕ rîdă mai tare si tot mai tare când chemicul le comunică scopul venirei sale printr'o vorbire mişcătóre, în care le arătă importanţa cartofilor, cu deosebire pentru populaţiunea sĕracă, şi când le vorbi despre imensa lor cultivare în Sacsonia şi Prusia.

El mai adause şi ceea ce aflase despre aducerea cartofilor în Europa prin Spanioli, şi cum el a învĕţat adevĕrata cultivare a lor dela un ţĕran. Mai voia acum sĕ vorbéscă şi despre cultivarea lor, care se póte face mai în fiă ce pămênt, dér domnii cei învĕţaţĭ nu-l lăsară.

Cum? îşĭ diceau ei, scuturând perucile lor cele lungĭ şi buclate — Se póte óre, ca sĕ fiă un estract de pâne aceste gogóşe? Omul acesta mic, stricat de vĕrsat, urît, ce crede adecă el?... Nu se ruşinéză a-se mai numi pe sine Frances? Şi de unde vine el? — *Din Germania!* Cu acésta era dis din destul! Ce putea veni bun din Prusia, unde domnise bĕtrânul Frideric,

membrii comitetului național sĕ se declare imediat cătră acel popor, care timp îndelungat cu îngrijire a privit la temnițele lor și a cărui veseliă senină a fost înnorată încâtva prin bănuielĭ“.

A arătat apoi causele, pentru carĭ publicarea acelui „manifest“ s'a trăgănat atâta timp, dintre carĭ una a fost, că părintele Lucaciu a dus cu sine la Roma proiectul, compus de el, și nu l'a trimis pentru întrunirea dela 15 Noemvre a. tr. apoi a urmat „crisa“ etc.

A mai comunicat numita fóiă în acel articul:

„că „esilații“ au făcut propunerea sĕ se edée un „manifest“ comun, dér că propunerea acésta a fost respinsă unanim“;

„că din Roma părintele Lucaciu a pus în vedere un manifest propriu, pe care dênsul singur sĕ-l dée cătră poporul românesc din umbra columnei lui Traian“.

Ideia din urmă însĕ „a fost reprobată de unii membri, insistând ei, ca nimenĭ sĕ nu dică nicĭ un cuvênt a parte, ci cu toții împreună sĕ se presente solidarĭ înaintea poporului“.

Acesta este, după „Tribuna“, istoricul „cuvêntului eliberaților“.

*

„Manifestul“ despre care vorbim, este subsemnat de d-nii: Dr. Ioan *Rațiu*, George *Pop* de Băseștĭ, Iuliu *Coroianu*, Dr. Teodor *Mihali*, Rubin *Patița*, Gerasim *Domide* și Patriciu *Barbu*.

In întroducere amintesce idealurile marĭ ale libertății, egalității, fraternității, de carĭ a fost însuflețită adunarea de pe Câmpul Libertății, și resumă ideile conducătóre emise de acéstă adunare în programul național, care respectéză drepturile și libertatea popórelor conlocuitóre.

Dela era dualismului încóce poporul a intrat într'o luptă legală și leală. La 1881 „și-a revisuit“ programul sĕu național, de aci încolo s'a organisat și a ținut adunărĭ naționale sub ochii și sub paza guvernelor țĕrii și cu respectarea legilor și a ordinei publice. La 1883 s'a edat în mai multe limbĭ memorialul istoric, și după aceea s'au ținut conferențe — și tóte au fost considerate de puterea publică a statului ca o lucrare îndreptățită și permisă de constituția țĕrii.

„Manifestul“ vorbesce apoi de conferența dela 1892, de hotărîrea de-a înainta monarchului memorandul fără amânare, de depunerea în cancelaria cabinetului în Viena a acestui memorand; amintesce de conferența dela 1893, care a declarat memorandul de al sĕu.

„Nu ne puteam închipui“ — dic eliberații — „că în asemenea împrejurărĭ puterea statului sĕ fiă în stare de a intenta proces în contra unei opere politice îndreptățite și întru tóte permisă în viața constituțională“.

„Totușĭ s'a intentat acest proces. „Am protestat contra acestui act de forță majoră... Dér stăpînirea a rĕmas surdă și nesimțitóre față de protestările nóstre... am fost condamnațĭ, prinșĭ de gendarmĭ, ridicațĭ ca nisce criminalĭ ordinarĭ dela căminele nóstre și tîrîțĭ în temnițele unguresci unde am fost espușĭ la tratamente înăsprite...“ Apoi continuă așa:

„Unii dintre noi au trebuit sĕ-șĭ sufere întrégă pedépsa, la care au fost condamnațĭ; alții numai după o suferință de patru-spre-dece lunĭ am fost pușĭ érășĭ în libertate, în urma actului de agrațiare al Maiestății Sale, Prea Inaltului nostru Monarch.

„Noi agrațiarea n'am cerut'o. Ea ni-s'a înfățișat, ca și fiind emanată dela Capul Statului, ca efluxul unui sentiment de *dreptate*, și tot-odată ca un act de înaltă intervențiune, care ne semnala era dreptății, ce nu mai póte fi departe nicĭ pentru marea causă națională română.“

„Asupra nóstră acest act de agrațiare a făcut impresia ca și când Capul Statului, Maiestatea Sa Monarchul, șĭ-ar fi manifestat prin el dorința, ca și poporul român sĕ se bucure în stat de aceleașĭ drepturĭ și de aceeașĭ îngrijire, carĭ cu drept cuvênt 'i-se cuvin, și sĕ-i fiă îndestulite și dreptele lui postulate, după atâta nedreptățire.“

Sub aceste impresii întrébă eliberații, décă față cu acest prea înalt act de grațiare guvernul sci-va sĕ se emancipeze de influința nefastă a șovinismului și, înțelegênd pe Domnitor, sci-va sĕ se inspire și el de sentimentul dreptății?

„...Poporul român pretinde imperios împlinirea justelor sale postulate, la carĭ nicĭ-odată nu póte renunța“.

....„Stăm pe cale legală“ — dic eliberații — „ne iubim nemul, nu mai puțin decât patria comună; nisuim spre fericirea tuturor elementelor, carĭ o compun și o susțin; dorim și voim dreptatea, dér o dorim și o voim pentru toțĭ deopotrivă. Suntem și rĕmânem pe basa eticei și loialității politice condușĭ în lucrarea nóstră de adevĕratele principii ale libertății și frățietății“. „...Ca mandatarĭ ai poporului, cu tótă inima am adus jertfele, ce ni-s'au cerut, căcĭ datorĭ eram sĕ le aducem“....

„Étă“ — esclamă eliberații — „tabloul adevĕrat al sentimentelor ce ne încăldesc față de marea causă națională; étă hotărîrea, ce am luat și suntem decișĭ a urma.“

In fine declară eliberații: „Precum în trecut, așa și în viitor, până ce vom fi depositarii voinței poporului românesc, în procesul politic național ne vom împlini datorințele și asigurăm pe orĭ-cine, că nu vom da îndĕrĕt dela nicĭ o jertfă, pe care causa națională ar cere-o“ — și finesc cu următórele cuvinte:

„Le vom face tóte câte le pretinde realisarea programului național, tóte câte s'au hotărît în prospectul de lucrare a conferențelor și a comitetului național. Stăm firm pe basele programului național dela 1881, și în tótă mișcarea nóstră vom fi condușĭ de sfințenia drepturilor nóstre naționale și inspirațĭ de interesele poporului român, ai cărui representanțĭ suntem“.

*

Regretabila împrejurare, că „cuvêntul“, ce l'au contemplat eliberații, a fost subscris numai de șépte inșĭ, o esplică *„Tribuna“* de adĭ prin următórea comunicare:

„Manifestul“, care-l publicăm în fruntea diarului nostru, a fost contemplat ca manifestul acelor membri din comitetul național, carĭ au fost condamnațĭ în procesul *„Memorandului“*. Trei-spre-dece au fost acei membri condamnațĭ. Dintre aceștia trei șĭ-au dat acum irevocabil abdicerea, anume domnii: *N. Cristea*, Dr. *Barcianu* și D. *Comșa*. Mai rĕmâneau decĭ dece, carĭ ar fi putut sĕ-l subscrie. *Șépte* l'au subscris, *trei* însĕ nu, anume domnii: M. *Veliciu*, A. *Suciu* și Dr. V. *Lucaciu*. La dorința espresă a părintelui Dr. Lucaciu, trebue sĕ constatăm, că dênsul special nu a *„putut primi acest manifest“*.

SCIRILE DILEI.

— 6 (18) Februarie.

Import de bucate rusesci. Dupa datele statistice oficiale, în decursul anului 1895 au fost aduse din Rusia în Ungaria: 100 măjĭ metrice sĕcară, 12,439 mm. orz, 8799 ovĕs, 102,121 cucuruz și altele, în total *129,828 măjĭ metrice bucate*. Acésta este o cantitate fórte mare în asĕmĕnare cu anul precedent, când importul bucatelor din Rusia a fost numai pe jumĕtate atâta. Causa urcărei acesteia este convenția mai nouă încheiată cu Rusia, — convenția, care pentru agricultorii dela noi nicĭ de cum nu se vede a fi favorabilă. Mai greu lovițĭ sunt agricultorii noștri în privința cucuruzului căcĭ pe când în 1894 s'au importat din Rusia 3438 măjĭ metrice de cucuruz, pe atuncĭ în 1895 s'au importat 102,121, va sĕ dică cam de *trei-decĭ de orĭ mai mult.* De asemenea importul cucuruzului din *România* s'a urcat în anul trecut dela 320 la 526 mii măjii metrice. In urma inundațiunei de bucate rusescĭ, esportul cucuruzului nostru în Austria a scădut dela 1.467,000 măjĭ metrice la 1 milion. In ast-fel de împrejurare lucru firesc, ca cucuruzul agricultorilor noștri sĕ nu aibă preț.

—o—

Preotĭ rom. cat. contra „Kulturegylet“-ului din Nordul Ungariei. Comisiunea comitatensă din Zala pentru „Kulturegylet“-ul din Ungaria de Nord, s'a ocupat în ultima sa ședință cu scrisorile, prin carĭ doi preoțĭ rom. cat. ișĭ anunță repășirea lor din reuniune. Unul dintre aceștia ișĭ motivéză repășirea prin aceea, că reuniunea întrebuințéză banii membrilor sĕi pentru „subvenționarea de diare dușmane catolicismului“; celalalt preot învinuesce „Kulturegylet“-ul, că „votéză sume pentru diare jidane-liberale“. Comisiunea respinse învinuirile amintite, pe motiv, că reuniunea a avut și are în vedere numai „lățirea culturei maghiare și a spiritului național maghiar“, și ișĭ esprimă părerea de rĕu că a avut în sînul sĕu ca membri pe cei doi preoțĭ rom. cat.

—o—

Revistă pentru femei. Marța trecută d-na Adela Xenopol a fost primită de M. S. Regina României și i-a espus proiectul sĕu de a crea o nouă revistă, ce va apăré la 1 Aprile sub numele de „Dokia“. Acésta revistă, care se va ocupa esclusiv de cestiunea femenină, va fi ilustrată de portretele frumseților române.

—o—

Vice-consulat austriac în Bisceglia. Vice-consulatul austriac din Molfetta a fost transpus la Bisceglia, de óre-ce orașul acesta, fiind el oraș de port, are mai mare însĕmnătate pentru legăturile comerciale cu monarchia nóstră. Ambele orașe numite sunt situate în Sud-Ostul Italiei.

—o—

Banca agricolă în România. La 11/23 Februarie se va ține Adunarea Generelă ordinară a acționarilor acestei băncĭ, convocată pentru a asculta resultatul anului 1895. Din Bilanțul și darea de sémă a Consiliului, reese că beneficiul brut al Băncei împreună cu soldul din anul trecut se urcă la 539,820 francĭ, din care scădêndu-se 341,467 fr. cheltuielele făcute, rĕmâne un beneficiu de 193,352 francĭ. Din acest beneficiu, deducându-se 10 la sută pentru amortisarea mobiliarului și dobêndile de reportat pe anul 1896 în sumă de 112,215 francĭ, resultă un beneficiu net de 86,137 francĭ. — După cum anunță foile bucurescene d-l Teodor *Rosetti* a fost numit director al Băncei agricole.

—o—

O femeiă guvernor. S'anunță, că postul de guvernor al insulei Wight se va conferi unei femei, princesa Beatrice, care va succede în acéstă funcțiune soțului ei decedat, prințului Henric de Battenberg. Insula acésta a mai fost odată administrată de-o femeiă. Intre 1283 și 1293 Isabella de Fortibus a fost șeful feudal al insulei Wight.

—o—

Societatea de lectură „Ioan Popasu“ a studenților dela șcólele medii române gr. or. din Brașov, învită la Ședința festivă, ce se va ține Duminecă în 11 Februarie st. v. in sala cea mare a gimnasiului.

Program: 1. Cuvênt de deschidere, de conducĕtorul societății prof. Nic. Bogdan. 2. „Valurile Dunării“, vals de I. Ivanovicĭ, esecutat de orchestra societății. 3. „Despot Vodă“, de V. Alexandri, fragment act II sc. II. Dialog: Despot și Ciubĕr Vodă declamat de A. Popovicĭ cl. III com. și Z. Popovicĭ cl. VII-a. 4. „Cântec de jertfă“, de Beethowen, esecutat de corul societății. 5. „Miorița Lae“ studiu literar, de Vas. Meșter clasa VIII. gimn. 6. „Mocanul la biserică“, de Th. Speranță, declamată de C. Jurcan, cl. VII gimn. 7. „Serenadă“, „Melodramă“, de M. Krause, esecutate de orchestra societății. 8. „Diua învierii“, de G. Coșbuc, declamată de A. Bogdan, cl. VIII gimn. 9. „Nóptea“ de Schubert, esecutată de corul societății.

Inceputul la 5 óre séra. Ofertele marinimóse se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică.—Comitetul Societății.

Epistolă deschisă,

cătră fostii redactorĭ, copii rĕsfățațĭ, ai „Tribunei“.

D-lor! Se împlinesc doi anĭ, de când membrii comitetului partidului nostru național — fiind trașĭ în cercetare și têrîțĭ la Clușiu pentru publicarea înainte de timp a Memorandului, care cade în spinarea séu erórea lui Brote — v'au predat Institutul tipografic, dimpreună cu redacțiunea „Tribunei“ și „Fóiei poporului“, și administrarea lor.

In 19 lunĭ de dile, cât a ținut procesul, închisórea și reîntórcerea membrilor comitetului, ațĭ scris tóte câte v'au plăcut și v'ațĭ contradis nu odată, legănându-vĕ ca trestia bătută de vênt; — singur în a negri, a huli și chiar a vătĕma pe toțĭ bĕtrânii și notabilitățile nóstre ațĭ fost constanțĭ și consecuențĭ.

Ei bine, décă lui Dumnedeu i-se urîse de cultul Jidovilor, după cum ne spune profetul, apoi dĕu și nouĕ ni-s'a urît, ba nu numai ni-s'a urît, dér ne-am chiar îngrețoșat de chipul și modul rĕsfățat, cu care ațĭ redactat d-vóstrĕ „Tribuna“: nicĭ o ideă sănĕtósă, nicĭ o seriositate, nicĭ o apucătură, care sĕ fi avut aparența de-a ne duce la scăpare, ci un perpetuu joc de cuvinte mai slugarnice decât slugile, carĭ ni-le slujau, — o nesfîrșită luptă în contra persónelor și feștilirea a tot ce nu se ocupa cu jocurĭ de cuvinte. „Scumpii“, „dragii“, „iubiții noștri întemnițațĭ“ — era refrenul, cu care îmbĕtațĭ lumea, ér în ascuns vĕ băteațĭ joc de ei.

Dér „scumpii“, „dragii“ și „iubiții“ voștri au fost grațiațĭ peste așteptarea vóstră, și revenind la vetrele lor, și vĕdênd destrăbĕlarea administrațiunei rĕsfățate a vóstre, aflând și disgustul, ce ațĭ causat în publicul românesc cu purtarea și încercarea de schimbare în spre îndulcirea adversarilor noștri de mórte, v'au luat de scurt. Mai întâiŭ v'au scăpat de rușinea, de-a fi pușĭ cu Institutul tipografic pe stradă, și apoi, dându-vĕ mijlóce ca sĕ putețĭ continua ederea mai departe a foilor, ca sĕ nu se mai repețéscă aceste triste casurĭ, v'au provocat sĕ predațĭ institutul cu tóte ale sale adevĕraților lui proprietarĭ, dér nu ațĭ vrut. Ațĭ provocat sechestru, ațĭ provocat crisa, ațĭ alarmat lumea, ațĭ cutrierat țéra dintr'un colț la altul, v'ațĭ adunat la Arad, la Brașov; în sfêrșit ațĭ cerut prin glasul cel puternic al părintelui dela Șișeștĭ conchiămarea întreg comitetului, ca sĕ reguleze trebile încurcate de voi ale Institutului tipografic.

Eu, de-așĭ fi fost în locul președintelui Rațiu, căruia cu 3 – 4 dile înainte 'i s'a votat încredere, așĭ fi rĕspuns părintelui Lucaciu, că e de prisos orĭ-ce conclus, fiind-că copiiĭ cei rĕsfățațĭ au luat recurs în potriva primei sentințe judiciale și nu se vor astêmpĕra. Dr. Rațiu însĕ a fost mai constituțional decât mine și s'a plecat, v'a făcut pe voiă, ba a primit la consultare și pe cei ce se lăpădaseră de comitet, ca Petru apostolul de Christos, și 11 dintre 17 membri din comitet au încuviințat tot și tóte câte Rațiu le-a făcut; au deschis Șirianului și ușa de reintrare décă s'ar pocăi și îndrepta.

---

căruia, precum se spune, i-a suit podagra în cap? Séu chiar din Saxonia, din acéstă țéră neînsemnată, pe care numai cu greu o afli și pe hartă?

Președintele încreți fruntea și făcù semn lui Parmentier sĕ-șĭ adune lucrurile de pe masă și sĕ părăsésca sala.

Chemicul, vedĭ bine, între astfel de împrejurărĭ vĕdù, că cel mai cu sfat lucru este tăcerea și plecarea. De aceea ișĭ adunà repede cartofii și plecà, dér nu cu totul descuragiat.

El merse de a dreptul la regele în St. Cloud. Regele Ludovic al XVI se arătà mai cu considerațiă decât academicianii, și ascultà propunerea fără întrerupere, dér totușĭ i-a rĕspuns fără reservă, că n'are nicĭ o încredere în planta aceea și în fructele ei. Singurul lucru, la care era aplicat, era ca sĕ se facă o probă pe-o întindere mai mare de pămênt și în acest scop promise lui Parmentier, că-i va da un loc acomodat.

(Va urma).

Ei bine, déca o majoritate duplă, plus unul peste duplu, aduce un conclus în contra a *5 membri înrudiţi*, punênd conducerea foilor tipărite la Institutul tipografic în mâna unei delegaţiunĭ de 3 membri aleşĭ din sînul comitetului partidului nostru naţional: apoi ce mai caută copiiĭ cei rĕsfăţaţĭ pe la „Revista Oraştiei“? Ce mai vor ei cu broşurile ce le tipăresc? Vor sĕ compromită pe alţii, sĕ strice tot ce am zidit noi de 48 anĭ încóce, şi antecesorii noştri incepênd dela 1700?

Ei vor un nou partid, ca al Saşilor tinerĭ şi bĕtrânĭ, orĭ ca al Boemilor, orĭ ca al Maghiarilor „liberalĭ“ şi kossuthiştĭ, — cu alte cuvinte, ei vor *scisiune*. — Cel puţin aşa mi-a spus mie d-l Duică în 20 Ianuarie a. c. cu ocasia unei călĕtorii, fiind de faţă şi d-nii N. Pop şi N. Groze din Tohanul vechiu. I-am reflectat d-lui Duică, că la noi alte sunt împrejurările, că nu avem nicĭ numĕrul, nicĭ averea Boemilor, dér nicĭ trebuinţa de-a ne divisa asemenea lor. Dér décă reflecsiunile mele nu au putut îndrepta pe d-l Duică şi soţii, apoi poftéscă sĕ ne arate ce vor? Pentru ce vrêu ei sĕ se despartă, ba chiar sĕ ne combată pe noi, bĕtrânii, carĭ am purtat conducerea, rĕsplătită într'un timp cu furcĭ, ér mai târdiu cu închisorĭ? Arete-ne sĕ scim, ce vor şi cu ce program âmblă ei, ér nu sĕ ne îngrămădéscă prin „Revista Orăştiei“ şi prin broşurĭ cu insulte, suspiţionărĭ, aprópe crime de tradare!

Sciu eu fórte bine, că cel ce vré sĕ zidéscă, trebue mai întâiŭ sĕ strice zidirea cea vechiă. Dér şi d-vóstrĕ sĕ sciţĭ, că e nebun cel ce strică casa cea vechiă până a nu avé putere sĕ-şĭ zidéscă alta nouă şi încă fără a lua banĭ împrumut, pentru-că scris este,. că cel ce zidesce case cu banĭ împrumutaţĭ, îşĭ zidesce şie-şĭ mormênt.

Şi apoi, décă e vorba de zidit, ce avem noi sĕ zidim mai întâiŭ? Orĭ dóră „perfecta înţelegere“, ce o doresce actualul ministru-preşedinte al României cu Maghiarii? Ceea ce nu s'a putut face şi esopera într'o miiă de anĭ, óre sĕ se facă acum în trei lunĭ de ḑile? Căcĭ numai atâta mai avem până la începutul serbărei mileniului, pe care după cugetul şi intenţiunea vóstră ar trebui sĕ-l serbăm şi noi, décă nu ca cetăţenĭ liberĭ şi cu asemenea drepturĭ cu Maghiarii, cel puţin ca purtătorii códelor séu şlepurilor banchetuitorilor noştri. — Tot e mai bine sĕ ne săturăm şi noi din fărîmăturile, ce vor cădé de pe masa domnilor, decât sĕ mai răbdăm fóme. Ei, nu e aşa?

D'apoi încă décă ne vor lăsa sĕ alegem şi noi pentru dieta din 1897 măcar pe 5 dintre cei 25, câţĭ s'au adunat la conventiculul din Braşov? Aşa-dér că ar fi bine şi frumos? Cei 5, orĭ fiă şi 7 năsdrăvanĭ, numai decât ni-ar căştiga şi mult dorita autonomiă a Transilvaniei şi étă că tréba ar fi gata!!

Mie însĕ, care am audit şi vĕdut multe, mi-se pare, că scopul acestei *îndulcirĭ* în faptă nu este dobêndirea vre-unei autonomii, pe care Maghiarii de bună voiă nu o vor încuviinţa nicĭ-odată, ci scopul este ceva mai *bun*, mai *practic:* câteva agenturĭ, câte va posturĭ de *corteşĭ!!* Sciţĭ, că agenţii electoralĭ sunt remuneraţĭ cu câte 5—10,000 fl.!...

Étă, d-lor, unde ne ar duce în adevĕr programul ascuns, de care sunteţĭ preocupaţĭ şi pe care nu aveţĭ curagiul a-l pune pe hârtiă şi a-l predica!

Braşov, Febr. 1896.

Axentie Severu.

Coresp. part. a „Gaz. Trans.“

Sibiiu, 17 Februarie 1896.

S-te. D-le Redactor! In 15 c. s'a ţinut aci sub preşedinţa fişpanului *Gustav Thalmann* o adunare generală comitatensă estraordinară, în care s'au desbătut peste 1C6 obiecte. Intre obiectele desbătute au fost şi unele de interes mai general, carĭ adecă ne ating mult puţin şi pe noi Românii; şi adecă:

1) Cetindu-se rescriptul ministrului de comerciu privitor la prelungirea concesiunei dată deputaţilor Oskar Meltzl şi Samuil Dörr pentru construirea căii ferate vicinale Sibiiu-Agnita, luă cuvêntul membrul congregaţiei *Partenie Cosma* şi propuse, în potriva propunerilor comisiunei permanente, ca acest rescript sĕ nu fiă luat la cunoscinţă, ci sĕ se ia dela ordinea ḑilei, deórece camera ungară numai de curênd hotărîse, ca *deputaţilor sĕ nu li-se dea concesiunĭ de căi ferate.*

La acésta se născû o viuă desbatere, şi propunerea d-lui Cosma fû combătută din partea mai multor Saşĭ, prin aceea, că aci ar fi vorba despre un fapt, care se derivă din timpul, când hotărîrea camerei încă nu esistase, şi că rescriptul ministerial s'a trimis publicului comitatens *nu spre desbatere, ci spre luare la cunoscinţă.* La votare d-l Cosma a fost majorisat.

2) La rescriptul fişpanului în cestiunea ţinerei unei adunărĭ generale municipale festive în prima jumĕtate a lunei Mai, se născû din nou o discuţiă vehementă, deórece membrii românĭ declarară, că *nu pot şi nu vor lua parte* la sĕrbările milenare. Un membru din congregaţiune făcû după acésta declaraţiune observarea, „că serbarea milenară nu este serbarea unei naţionalităţĭ, ci este serbarea statului, la care fiă-care cetăţén *trebue* sĕ ia parte“ (!!)

La votare s'a primit cu mare majoritate propunerea comisiei permanente, în urma căreia viceşpanul a fost încredinţat sĕ statoréscă programa şedinţei festive, înţelegându-se asupra acestei cestiunĭ, în locul Românilor, cu alţĭ domnĭ.

Tot-odată se mai hotărî, în mânia *oposiţiei membrilor românĭ*, şi aceea, ca comitatul Sibiiului sĕ ia parte la cortegiul festiv, care va trece în 8 Iunie c. pe dinaintea monarchului, cu un banderiu de burghezĭ şi de ţĕranĭ. Spesele pentru acest banderiu se vor acoperi *din cassa comitatului.*

3) In fine la cererea concesionarilor dela calea ferată vicinală Sibiiu-Agnita, ca sĕ li-se încuviinţeze anticipative spesele unor lucrărĭ, membrul Partenie *Cosma* propuse, ca cererea sĕ fiă respinsă. Propunerea lui fû însĕ respinsă, şi concesionarilor li-se votă un împrumut de 10.000 fl. fără camete.

Aceste au fost punctele mai principale din şedinţa comitatensă dela 15 c. şi membrii românĭ, cu tóte că au luptat energic apĕrându-şĭ punctele lor de vedere, n'au putut isbuti în faţa şovinismului, care s'a străplântat acum adênc chiar şi în cea mai mare parte dintre Saşĭ.

X.

Premiile Academiei.

Academia Română, a cărei sesiune generală se deschise la 20 Februarie, are sĕ dea în anul acesta trei premii pentru cărţĭ tipărite. Iată ce cărţĭ s'au presentat la aceste premii:

1. La Premiul *Adamachi de 5.000 lei*, pentru o carte cu cuprins moral de orĭ-ce natură: Eugen Brote, Cestiunea Română în Transilvania şi Ungaria, Bucurescĭ 1895; P. Georgescu (Sabin), Radu-Vodă cel frumos, tragedie în 5 acte şi în versurĭ, Bucurescĭ 1895; I. Dinescu-Barzon, Influenţa crisei morale asupra criminalităţei, Bucurescĭ 1895; S. Bălănescu, Blăstemul, poveste, Bucurescĭ 1895; S. Stoica, Igiena copilului până la 7 anĭ, Sibiiu 1895; Romul Simu, Monografia comunei Orlat, Sibiiu 1895.

2. La Premiul *Năsturel Herĕscu de 4.000 lei,* pentru o carte cu conţinut de orĭ-ce natură: R. D. Rosetti, Din inimă, poesii, Bucurescĭ 1895; R. D. Rosetti, Cartea Dragostei, poesii Bucurescĭ 1896; R. D. Rosetti, Prosă şi Epigrame, Bucurescĭ 1896; A. Ch. Comănescu, Gramatica limbei germane, Bucurescĭ 1895; A. Vlăhuţă, Iubire, poesii, Bucurescĭ 1896; A. Statescu, Conu Mache sĕ trăéscă, Bucurescĭ 1895; H. G. Lecca, Prima, poesii, Bucurescĭ 1896; A. C. Cuza, Monopolul alcoolului, discursurĭ, Bucurescĭ 1895; A. C. Cuza, Ţĕranii şi clasele dirigente, Iaşĭ 1895; I. Neniţescu, Românii din Turcia Europeană, Bucurescĭ 1895; I. Bogdan Cronice inedite atingĕtóre de Istoria Românilor, Bucurescĭ 1895; Laura Vampa, Nou! Bucurescĭ 1895.

3. La Premiul *Lazăr de 5.000 lei*, pentru cărţĭ cu cuprins sciinţific şi pentru invenţiunile sciinţifice: Inginer B. Pisone, Trigonometrul (manuscript); Dr. Gr. Antipa, Studii asupra pescăriilor din România, Bucurescĭ 1895; I. Pop-Florantin, Reforma metodelor şi consecutismul universal, Bucurescĭ 1895; I. Pop-Florantin, Frumseţea lineară şi frumseţea omului, Iaşĭ 1896; I. Niculescu, Modele de cusăturĭ pentru costume naţionale din Muscel; I. Niculescu, Modele de cusăturĭ din acelaşĭ judeţ; I. Niculescu, Album cu monumente istorice din România.

Aurul în Europa.

„Economul European“ dă următórele cifre interesante în privinţa stockului de aur, care se găsesce în cassele marelor Băncĭ europene:

Dela 1890 până la 1895 incassul de aur al băncilor europene a crescut cu 3 miliarde 116 milióne francĭ şi în acéstă cifră Banca Imperială a Rusiei figuréză cu 929 milióne; Banca Franciei cu 827 milióne; Banca Engliterei cu 555 milióne; Banca Austro-Ungariei cu 399 milióne; Banca Imperială a Germaniei cu 199 milióne.

Circulaţiunea monetară americană şi producţiunea minelor de aur au procurat Europei acest nou contigent de metal galben. Banca Franciei şi a Rusiei reunite au avut la finele anului 1895 un stock total de aur de 3 miliarde 883 milióne, ceea-ce represintă mai mult de jumĕtatea stockului de aur reunit al tuturor Băncilor europene, şi în acéstă enormă cifră nu se socotesce tesaurul rusesc, care se urcă la 2 miliarde 552 milióne. Stockul Băncilor Germaniei, A.-Ung. şi Ital. de abia atinge suma de 1 miliard 680 milióne de francĭ. Adăogând la acésta incassul Băncei Engliterei, stockul celor patru Băncĭ la un loc dă 2 miliarde 804 milióne, adecă 1 miliard 79 milióne mai puţin decât acel'a al Băncilor Franciei şi Rusiei.

La 1 Decemvre 1895 stockul visibil al speţelor metalice care garantéză circulaţiunea fiduciară a băncilor europene de emisiune atinge 7.709.200.000 francĭ pentru aur şi 2.459.000.000 francĭ pentru argint. Ceea-ce revine a ḑice că 100 francĭ din acéstă circulaţiune sunt garantaţĭ cu 48.56 la sută speţe de aur, şi 15.47 la sută de argint.

In 1890 aceeaşĭ proporţie se stabilea ast-fel: 34.59 la sută pentru aur, şi 17.62 la sută pentru argint.

Exprimată în francĭ crescerea totală a incassului reunit al Băncilor europene de emisiune se urcă, între cei doi anĭ comparaţĭ, la 3.116.500.000 francĭ pentru aur şi numai la 119.800.000 pentru argint.

Calculat pe greutate, incassul total de aur şi de argint, care exista la 31 Decemvre 1895 în Băncile europene de emisiune, atinge 2.486.638 kilograme pentru aur şi 12.295.000 kilograme pentru argint.

Mulţămită publică.

Deşiu, Febr. 1896.

(Fine)

Gavr. Vărărean 12 fl., Maria Zaparţian 1 fl., Vas. Seserman 5 fl., Maria Petrovan 2 fl., Laurenţiu Micheşiu 2 fl., Maria Rus 50 cr., Irina Racolţia 5 fl., Ştef. Baratosi 1 fl., Ambr. Pop 1 fl., Iac. Pop pe vale 7 fl., Gr. Zaparţian 5 fl., G. Stanciu 5 fl., Toma Baleşiu 4 fl., Vas. Bene 5 fl., I. Sioloc 2 fl., Saxon Moroşian 4 fl., Hieron. Dran 4 fl., Iac. Moldovan 5 fl., I. Macicăşian 2 fl., Dum. Condor 2 fl., G. Guireanu 3 fl., Vas. Ciotlăuşiu 3 fl., Mih. Tomşia 2 fl.

Marcu Filip 7 fl., G. Cocişiu 2 fl., Gavr. Roman 5 fl., Nic. Farcaşiu 2 fl., Vas. Rusu roşiu 1 fl., Iac. Pop 1 fl., Vas. Fărcaşiu 1 fl., G. Martanu 1 fl., Onofr. Giran 2 fl., I. Filip 2 fl., Gr. Haranguşiu 5 fl., Mih. Hordoan 2 fl., Parasca Mureşian 1 fl., Farcaşiu Marţóie 2 fl., G. Giţui 1 fl., I. Pop a Gaftei 5 fl., Teod. Buşiţia 3 fl., Teod. Turda 2 fl., Luca Cadariu 1 fl., I. Dănuţiu 1 fl., Pompeiu Moldovan 2 fl., I. Sirbu 2 fl.

Gr. Timbuşui 4 fl., G. Comazan 2 fl., Anişca Tamaşiu din Ocna 1 fl., Sim. Pop 2 fl., I. Pop dela Voith 2 fl., Petru dela Clerman 2 fl.. Vas. Ladariu 2 fl., Irimie Stanciu 2 fl., I. Sichişianu 15 fl., Al. Cente 3 fl., Ana Corabian 2 fl., Vas. Rusu 2 fl., Irina Racolţia 40 cr., Tiţiana Florisca 50 cr., Vas. Timbuşiu 5 fl., Nic. Turcu 1 fl., G. Suilean 10 fl., V. Ancea 2 fl., V. Florisca 2 fl., G. Stanciu 5 fl., Gr. Haranguşiu 5 fl., Mih. Mărginean 2 fl., Nic. Tamaşiu pe vale 2 fl., Teod. Munzat 5 fl.. Sim. Campan 15 fl., Şt. Ola 5 fl., Ioan Sima 2 fl.

Ioan Welle.
Protopop gr. cat.

SCIRĬ ULTIME.

Viena, 17 Februarie. In cercurile politice s'a lăţit faima, că ministrul-preşedinte conte *Badeni* n'are de gând sĕ aducă înaintea Reichsrathului cestiunea *reînoirei convenţiei vamale*, ci după pertractarea proiectului privitor la reforma electorală, *parlamentul austriac va fi disolvat.*

Constantinopol, 17 Febr. Guvernul rusesc a încunosciinţat prin ambasadorul *Nellidoff*, Pórta, că nu are nimic de obiecţionat contra recunóscerei principelui *Ferdinand.*

Budapesta, 17 Febr. „Magyarorszag“ primesce din Bucurescĭ scirea, că acolo circuléză faime fórte *neliniştitóre* în urma incidentului cu Bulgaria. Se afirmă, că Sobranja *a votat în secret pentru scopurĭ de armată 10 milióne francĭ.* Bulgaria adecă, sub ocrotirea Rusiei, ar voi sĕ suleveze din nou hotărîrile dela *San-Stefano*, pe carĭ congresul dela Berlin le-a fost respins. Se ḑice, că ministrul-preşedinte *Sturdza* a conferat mai multe óre cu ambasadorul rusesc *Fonton*; şi conducĕtorii tuturor partidelor politice sĕ fi ţinut consultărĭ confidenţiale pentru de-a stabili atitudinea, ce o va avé de observat *România*, la cas décă întêmplările din Bulgaria s'ar desvolta mai departe.

DIVERSE.

O binefacere englezéscă. Din Londra se scrie, că judecătoria din Brentforder a osândit la două sĕptămânĭ închisóre pe un bărbat tînĕr, pentru-că el a mijlocit ca sĕ fiă primită o femeiă, ce era în societatea lui în casa sĕracilor sub pretextul fals, că ea ar fi soţia lui. Când tînĕrul bărbat, cu numele O'Brien stetea în faţa judecăţii, ḑise, că el se va cununa cu respectiva femeiă, décă judecata îĭ va plăti spesele de nuntă. Abia finì el de vorbit, când o damă înaintă la judecată o scrisóre, în care ḑise, că ea nu numai este gata de a purta spesele de nuntă pentru tînera păreche, ci îĭ va da şi mijlóce de subsistinţă şi îĭ va pune la disposiţiă o casă de locuit. Judecătorii lăudară acéstă faptă nobilă ér publicul asistent aplaudă.

Sĕmînţă încolţită într'o ureche. Lucrul pare cam de necreḑut, cu tóte acestea s'a întêmplat în oraşul Bourg (Francia). O fetiţă de 7 anĭ, Amélie L., a cărui tată lucréză la o cherestea mare din Bellegarde-Coupy (Ain) îşĭ vîra în urechĭ seminţe de platan. Intâiu fetiţa nu simţi nimic, însĕ în ḑilele din urmă resimţi grozave durerĭ în ureche şi trebui sĕ stea în casă. Se grămădise în interiorul urechii în faţa timpanului, o mulţime de necurăţenii, şi în murdărie, prinsese rădăcinĭ una din seminţe. Părinţii uimiţĭ, vĕdură eşind din urechile fetiţei un fel de plantă. Tatăl fetiţei apucă foile binişor, şi cu precauţiune scóse din urechea copilei vlăstarul. Astăḑĭ copila nu mai sufere nicĭ o durere.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 17 Februarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.35
Renta de coróne ung. 4%	99.20
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	124.40
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	112.50
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.25
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.50
Imprum. ung. cu premii	154.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	142.50
Renta de hârtie austr.	100 95
Renta de argint austr.	100.90
Renta de aur austr.	121.95
Losurĭ din 860	148.25
Acții de ale Băncei austro ungară.	1000.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	437 75
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	384 50
Napoleondorĭ.	9.60½
Mărcĭ imperiale germane	59.12½
London vista	121.05
Paris vista	48 —
Rente de coróne austr. 4%.	100.75
Note italiene.	43.85

Cursul pieței Brașov.

Din 18 Februarie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.52	Vênd.	9.54
Argint roman.	Cump.	9.47	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.57	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.62	Vênd.	5.67
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Nrul 1422—1896.

Publicațiune!

Luni în 2 Martie a. c. la 10 óre înainte de prânz va avea loc la oficiul de dare orășenesc economic **arendarea pe cale de oferte** a școlei orășenescĭ pentru inotat pentru perioda din I Iunie a. c. până în 31 Mai 1899.

Ofertele scripturistice, sigilate, provĕdute cu timbru de 50 cr. și cu un vadiu de 10% din suma anuală de arendă, carea este de a-se aminti în ofert în cifre și litere, au de a-se ascerne până la amintita óră la oficiul orășenesc economic.

Tot-deodată are sĕ conțină ofertul dechierațiunea oferentului, cumcă 'i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune lor.

Aceste condițiunĭ se pot examina la amintitul oficiu în decursul órelor oficióse.

Brașov, 30 Ianuarie 1896.

2—2 **Magistratul orășenesc.**

CONVOCARE.

Domnii acționarĭ ai institutului de credit și de economii „SILVANIA“, societate pe acțiunĭ în virtutea § lui 29 din statute se învită la

a VIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în **Șimleul-Silvaniei** la **19 martie 1896** st. n. înainte de amédĭ **la 10 óre** în localitatea institutului.

Obiectele puse la ordinea ḑilei sunt:

1. Raportul anual al direcțiunei.
2. Raportul comitetului de revisiune asupra computului anual, a bilanțului și a propunerilor pentru împărțirea profitului.
3. Stabilirea bilanțului anual și fixarea dividendelor.
4. Determinarea scopului, spre care este a-se întrebuința suma provĕḑută în §-ul 99 p. f.
5. Fixarea prețului marcelor de presență.
6. Alegerea unui membru în consiliul de direcțiune cu un mandat de un an.
7. Eventuale propunerĭ din partea direcțiunei.
8. Esmiterea alor 3 membrii pentru verificarea procesului verbal.

Se atrage atențiunea domnilor acționarĭ la dispositiunea §-lui 23 din statute în sensul căruia **„la adunarea generală au vot numai acei acționarĭ, carĭ cu cel puțin jumate de an mai înainte sunt trecuțĭ în registrul acționarilor, și ca atarĭ cel puțin cu una ḑi înainte de adunarea generală la direcțiunea institutului sĕu la locurĭ desemnate prin direcțiune au depus acțiunile sale eventual și documentele de plenipotență. Acțiunile depuse în locurĭ desemnate prin direcțiune se vor lua în considerare numai încât reversalul despre depunerea acelora cu una ḑi mai înainte de adunarea generală s'au depus la direcțiunea institutului“.**

Se notifică, a) ca acționarii, carĭ subscriind acțiunĭ din emisiunea II. prețul acelora până la 31 Decemvre 1895 l'au plătit întreg, încă au vot la adunarea generală sub condițiunile specificate în §-ul 38.

b) ca pentru depunerea, respective primirea acțiunilor și a documentelor de plenipotență pentru acest an s'au desemnat, respective au fost rugate, institutele *„Albina“* în Sibiiu, *„Someșiana“* în Deșiu, *„Sătmăreana“ în Seini*, *Capitulul gr. cat. român* din Oradea-mare și dd. *Dr. Ioan Nichita* în Zelau, *Vasiliu Patcasiu* în Hotoan și *Florian Cosian* în Cehul Silvaniei.

Acțiunile, documentele de plenipotență și reversalele despre depunerea acțiunilor la locurile mai sus desemnate sunt a-se presenta la institut până la 18 Martie st. n. 4 óre după amédĭ.

Șimleul-Silvaniei, în 4 Februarie 1896.

Direcțiunea institutului.

CONVOCARE.

Domnii membrii ai societății de împrumut și păstrare „AURORA“ sunt învitați a participa la adunarea generală a XXII, care va avea loc Duminecă în 15 Martie 1896 la 10 óre a. m. în sala școlei fundaționale populare superióre din Năsĕud.

Ordinea ḑilei:

1. Raportul direcțiunei și a comisiunei censuratóre.
2. Statorirea bilanțului pro anul 1896, distribuirea profitului și darea absolutorului pentru anul de gestiune espirat.
3. Alegerea alor doi membri în consiliul administrativ.
4. Alegerea comisiunei censuratóre.
5. Propunerile consiliului administrativ, și eventual alte propunerĭ însinuate în sensul statutului.

Năsĕud, 15 Februarie 1896. **Direcțiunea.**